

Kylätoiminnan historian havinaa

1991 - 1998

Kylätoimikunta

Kylätoiminnan syntyminen oli kylien vastareaktio siihen kehitykseen, jonka 1960-luvun maaltapako oli käynnistänyt. Yleisesti uskottiin, että maaseudulla ei ole enään tulevaisuutta ja kaikki muuttavat ennen pitkää kyliltä pois.

Kylätoimintaan ryhtyneet kylät päättivät kuitenkin kieltäytyä kuolemasta.

Ensimmäiset kylätoimikunnat syntyivät 1970-luvun alkupuolella Luodon kuntaan 1971. Tietävästi ensimmäisenä kylätoimikunta-nimeä alkoi käyttää Oravalan kylätoimikunta Valkealassa vuonna 1973. Samaan aikaan myös joillakin kylillä kylän vanhoista yhdistyksistä alettiin käyttämään nimitystä kylätoimikunta. Tämän jälkeen kylätoimikuntien määrä alkoi kasvaa voimakkaasti ympäri Suomea.

Innostus kylätoiminnasta levisi hyvin nopeasti ympäri Suomea ja 3000 kylätoimikuntaa näki päivänvalon. Se onkin Suomen suurin oma-aloitteisesti syntynyt kansanliike.

Kylätoiminta on saanut melko ristiriitaisen vastaanoton päättäjiensä keskuudessa. Jotkut kunnat arvostavat kylätoimintaa hyvin paljon ja ovat ottaneet kylätoimikunnan mukaan kunnalliseen päätöksentekoon. Toisissa kunnissa taas kylätoimintaan on suhtauduttu epäluuloisesti tai jopa vihamielisesti.

Merkittävän tunnustuksen suomalaiselle kylätoiminnalle saatiin vuonna 1992, kun kansainvälinen **Oikea Elämäntavan Säätiö** myönsi Suomen kylätoimintaliikkeelle tunnustuspalkinnon niin sanotun **vaihtoehto-Nobelin**. Tätä palkintoa oli myös Lapin kyläasiain neuvottelukunnan jäsen Hilikka Vanhapiha hakemassa Tukholmasta.

Kylätoiminta on kylän asukkaiden vapaaehtoista yhteistyötä omien elinolojensa kehittämiseksi.

Kylätoiminnan tarkoituksena on säilyttää kylä toimivana yhteisönä, jossa ihmisten on hyvä asua ja elää.

Kyläläisten yhteistyöelimenä toimii yleensä kylätoimikunta. Joillakin kylillä kylätoimikunnan tehtäviä hoitaa rekisteröity kyläyhdistys tai kyläosuuskunta, joskus myös joku muu kyläyhteisö. Kylätoimikunta on kyläläisten keskuudestaan valitsema epävirallinen ja sitoutumaton yhteistyöelin. Kylätoimikunta järjestää yhteisiä tapahtumia sekä valmistelee ja tekee aloitteita viranomaisille ja muille kylän elämään vaikuttaville osapuolille.

Lapissa ensimmäiset kylätoimintapäivät Lapissa järjestettiin Pellossa ja sitten seuraavat Sallassa vuonna 1989, jolloin järjestäjänä oli Lapin maakuntaliitto, silloin perustettiin Suomen ensimmäinen läänintason kyläasian neuvottelukunta. Neuvottelukunnan tehtävänä oli toimia yhteistyöelimenä jo aiemmin perustetuille kylätoimikunnille.

Lähtökohtana silloin 30 vuotta sitten Sallassa oli se, että kylien edustajat katsoivat tarpeelliseksi perustaa yhteenliittymän, joka ajaisi kylien yhteisiä asioita, koska koettiin, että Lapin maakuntaliitto ei tarpeeksi aja juurin niitä kylien asioita, jotka siinä hetkessä olisi toivottu hoidettavan.

Lapissa oli silloin n.320 kylätoimikuntaa.

Niin alkoi neuvottelukunnan toiminta niin sanotusti puhtaalta pöydältä. Työtä aloittamassa oli innokas joukko kylien aktiiveja ja tietysti todella aktiivisena ja asiaan eteenpäin viejän oli Oiva Hyttinen Sodankylästä. Toiminnan aloittaminen oli täysin uutta, koska tällaista kylätoimikuntien läänintason yhteenliittymää ei aikaisemmin ollut ja tämä onkin Suomen ensimmäinen läänintason neuvottelukunta.

Myöhemmin Oiva Hyttisen ohjeiden mukaan on perustettu seuraavaksi Mikkeliin. Kyläasiainneuvottelukunnan sihteeri Soili Poikela on ollut käynnistämässä neuvottelukuntaa Kuopiossa. Sitten myöhemmin, kun Suomen Kylätoiminta ry perustettiin, jonka perustavan kokouksen puheenjohtajan toimi meidän neuvottelukunnan sihteeri Soili Poikela on, ohjeistanut läänin neuvottelukunnan lähes jokaiseen lääniin maassamme.

Ensimmäisenä neuvottelukunnan tehtävänä oli kehittää toimintamalli ja säännöt, joiden mukaan neuvottelukunta sitten toimii ja tärkeänä tehtävänä oli sääntöjen luominen siltä osin, miten jäsenet tähän neuvottelukuntaa valitaan, koska jokaisesta kunnasta ei ollut tarkoituksenmukaista valita jäsentä, sillä neuvottelukunta olisi muodostunut liian suureksi sillä Lapissa oli 21 kuntaa/kaupunkia.

Silloin laadituilla säännöillä toimittiin ainakin seuraavat 10 vuotta.

Eli säännöissä sovittiin Lappi jaettavaksi viiteen alueeseen ja kunnat sijoittuvat näihin alueisiin.

I alue: oli Enontekiö, Muonio, Kolari ja Kittilä,

II alue: Utsjoki, Inari, Sodankylä, Savukoski ja Pelkosenniemi

III alue: Kemijärvi, Salla, Ranua ja Posio

IV alue: Pello, Ylitornio ja Rovaniemen maalaiskunta

V alue: Tornio, Tervola, Keminmaa ja Simo

Neuvottelukunnan tärkeimpänä tehtävänä oli kylätoimintapäivien järjestäminen vuosittain ja niillä päivillä käsiteltiin yleensä kulloinkin ajankohtaisia asioita.

Väkeä oli paikalla 250 -300 henkeä.

Toinen tärkeä tehtävä oli ottaa kantaa ajankohtaisiin asioihin ja tuoda esille kylien kannalta tärkeitä asioita.

Kylätoimintapäivät koettiin tärkeänä tiedon jakajana kylille ja sieltä kylät saivat kuulla miten muissakin kylissä oli kehitetty asioita eteenpäin. Yksi tärkeä asia kylätoimintapäivillä oli sosiaalinen kanssakäyminen kylien ihmisten välillä, kyläpäivillä oli kylien ihmisiä, jotka koettiin tietyllä tapaa kanssaeläjiksi, joilla oli samanlaiset ongelmat ja kehittämistarpeet.

Yksi Neuvottelukunnan tärkeä tehtävä oli yhteistyö kuntien kanssa. Silloin kun itse toimin neuvottelukunnassa 1991 – 1998 kävimme kaikissa Lapin läänin kunnissa kunnan johtaville virkamiehille kertomassa kylätoiminnasta ja sen merkityksestä kyläläisille ja sitä kautta myös kunnille.

Näin saimme mutkattomat ja toimivat suhteet kuntien johtoon ja luottamushenkilöihin, sillä joka vuosi lähestyimme kuntia taloudellisen tuen saamiseksi ja sillä, että kunnat kustantaisivat kyläläisien osallistumisen kylätoimintapäiville.

Niinpä pidimmekin kokoukset eri kunnissa yleensä sillä mistä neuvottelukunnan jäsenet olivat. Kokouksen aluksi kuulimme kunnan tilanteesta kunnan edustajan kertomana ja sitten kerroimme myös omasta toiminnasta. Samalla paikalla oli monesti myös paikallinen lehti, jonka välityksellä saimme julkisuutta toiminnallemme.

Lisäksi Kyläasiain neuvottelukunnalta pyydettiin lausuntoja maaseudun kehittämiseen liittyvissä asioissa. Näitä lausuntoja pohdimmekin kovasti mm. EU:n eri kausien kehittämisohjelmiin. Samoin julkisen liikenteen järjestelyissä jne.

Lisäksi neuvottelukunnan sihteerin palkkaus oli aina epävarmaa, sillä alkuvuosina sihteerin palkkaus hoidettiin Sodankylän kunnasta monta vuotta ja jossain vaiheessa kustannuksiin osallistui Läänin hallitus ja myöhemmässä vaiheessa erilaisilla hankerahoituksissa hoidettiin sihteerin tehtäviä. Jossakin vaiheessa myös itse toimin sihteerinä, kun olin neuvottelukunnan jäsen ja puheenjohtajana toimi muistaakseni Niemisen Hannu Ranualta

Tällaisen kuntakierroksen jälkeen yhteydenotto kuntaa oli helpompaa ja myös neuvottelukunnalle oli tärkeää kuulla kunnan tilanteesta.

Silloinkin elettiin monenmoista lamaa ja kuntien taloudet olivat tiukoilla, koskavaltionosuusjärjestelmää muutettiin ja ennen rahaa oli annettu korvamerkitysti eri kunnan toimintoihin, niin sitten muutettiin niin että kunta sai itse päättää valtionosuuksien rahanjaosta.

Elettiin juuri sitä aikaa, kun kunnat olivat lakkauttamassa kouluja ja palvelut kyliltä olivat siirtymässä taajamiin.

Toinen tärkeä sarkka oli eri piirihallintoviranomaisten yhteistyön kehittäminen. Tämä yhteistyö oli tärkeää erilaisten hankkeiden saamisenkin kannalta. Yhteistyöllä haimme luottamusta omalle toiminnallemme.

Alkuaikoina neuvottelukunta kehitti hankkeen, jonka sitten Maakuntaliitto haki ja saadun hankkeen sitten kyläasiain neuvottelukunta sitten toteutti.

Näin saatiin myös sihteerin työpanosta neuvottelukunnalle. mm. Omaehtoisen kyäsuunnittelu-projektin Soili hoisi ja toimi samalla neuvottelukunnan sihteerinä tämä oli muistaakseni vuonna 1993.

Sitten vuonna 1994 neuvottelukunta perusti sisälleen uuden rekisteröidyn yhdistyksen eli Kylätoiminnan Tuki ry:n, joka hoisi rahaliikenteen, eli haki hankkeita ja näiden hankkeiden kautta saatiin työntekijä, joka toimi samalla myöskin neuvottelukunnan sihteerinä, jos ei ollut sihteerinä Sodankylän toimesta saatu.

Hankkeet liittyivät yleensä kylien kehittämiseen ja EU:n myötä tiedottamiseen EU:sta ja sen mahdollisuuksista maaseudun kehittämiseen rahoituksen muodossa, eli hankkeita.

Sihteerin rooli oli tosi iso, sillä hän oli ainoa kokopäivätoiminen henkilö, me neuvottelukunnan jäsenet olimme jäseniä, jotka kävimme kokouksissa sillä itsekukin olit töissä kukin omalla sektorillaan.

Poikelan Soili oli Sodankylän kunnan palkkaamana sihteerinä minun aikana useamman kerran, kun tämä sihteerin palkkaaminen kunnan puolelta oli myös työvoimahallinnon kanssa yhteistyössä, eli sihteeri oli yleensä työllistettynä työnhakijana ja hänet sitten kunta otti työsuhteeseen ja hän teki työtä kyläasiain neuvottelukunnalle.

Sodankylässä oli pari tärkeää henkilöä, jotka huolehtivat siitä, että sihteeri saatiin tähän toimintaan. Toinen heistä oli Oiva Hyttinen ja toinen kyläasiamies Sulevi Martin.

Molemmat todella fiksuja miehiä. Soilin lisäksi sihteerinä toimivat Paula Nilivaara vuoron perään niin, että kun toinen oli töissä niin toinen oli työttömänä tai sitten työssä jossain muualla. Lisäksi Anneli Immonen-Mokko oli sihteerinä minun aikana ainakin yhden jakson.

Kyläasiain neuvottelukunta ei ollut rekisteröitynyt eikä haluttu sitä rekisteröidä, koska kylät kokivat silloin rekisteröitymisen hankalaksi, koska rekisteröityminen edellytti tietynlaista toimintaa ja taloudenhoitoa sekä vuosikokouksia yms. Koettiin, että tällainen toiminta, jossa toimittiin vapaaehtoisesti ja ilman suuria taloudellisia vastuita oli sen ajan hengen mukaista. Sitten 1980-luvun lopulla alettiin puhua EU:n myötä Leader-toiminnasta ja muistan kuin Eero Uusitalo kävi useammankin kerran pitämässä tilaisuuksia, joissa kerrottiin tästä Leaderin rahoitusmahdollisuudesta maaseudun ja kylien kehittämiseksi.

Nämä hankkeiden kautta rahoituksen saaminen kylille olikin sitten se joka edellytti, että kylät rekisteröityvät. Esimerkiksi omalla kylälläni, joka on ollut hyvinkin aktiivinen jo silloin 1980 luvulla, jolloin teimme ensimmäisen kylän kehittämissuunnitelman ja toimimme hyvin aktiivisesti kyläyhteisössämme. Nyt olemme rekisteröityneet 5.12.2016 alkaen juuri sen takia, että päätimme hakea Leader-rahoitusta kylätalomme kunnostamiseen.

Kylätoimintapäivät

Ensimmäinen kylien tapaaminen oli Pellossa Pellohovissa 1989 kylätoimintapäivät järjestettiin Sallassa, jossa myös neuvottelukunta perustettiin.

IV 1991 kylätoimintapäivät järjestettiin Kittilän Levillä 26-27.10. Teemana oli Veräjät Aukeilevi

Päivien ohjelma on hyvin laaja ja ryhmätöitä tehtiin kovasti hyvien alustajien ohjauksessa isona asiana oli Maaseudun kehittämisohjelma. Paikalla oli 250 osallistujaa.

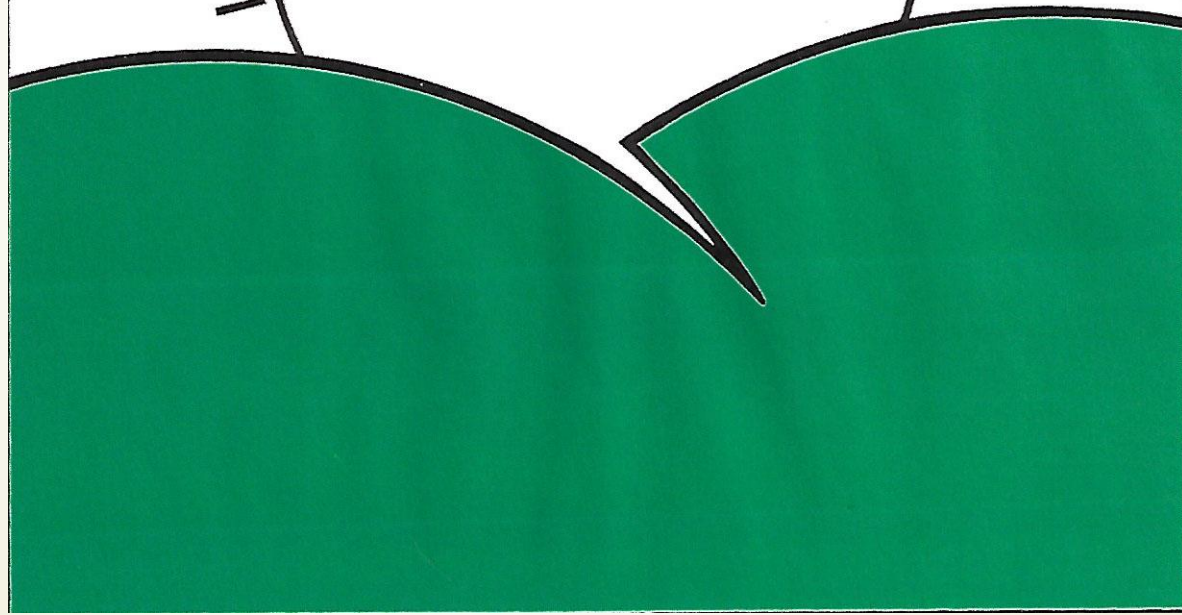
V 26-27.9.1992 kylätoimintapäivät pidettiin Kolarin Äkäslompolossa

Teemana oli Kunta kylien kehittäjäksi. Ohjelma mm. paneelikeskustelu, jossa oli 12 kunnan edustajat sekä kansanedustaja Marja-Kaisa Aula.

Paikalla oli 240 kylien edustajaa.

V. 1992 neuvottelukunta järjesti logon suunnittelukilpailun Lappilaisille peruskoulujen yläasteille ja Posion kunnan yläasteen oppilas Janne Polojärven suunnittelema logo voitti kilpailun ja tätä logoa käytimme kaikissa neuvottelukunnan papereissa ja mm. näissä kylätoimintapäivien painetuissa monistesarjoissa.

LAPIN KYLÄASIAIN NEUVOTTELUKUNTA

VI 25-26.9.1993 kylätoimintapäivät pidettiin Pyhätunturilla ja teemana oli: **Piethän kylät elävinä ja Lappi Lämpimänä.**

Paikalla oli lähes 300 kylien edustajaa.

V. 1993 oli Lapin vuoro olla maakuntana Senaatin torilla Helsingissä. Kyläasiainneuvottelukunta oli mukana, siellä saatiin kovasti julkisuutta, jopa valtakunnantasolla.

Kerroimme Lapin kyläasiain neuvottelukunnasta ja Lapin kylistä, sillä mukana oli useita lappilaisia kyliä.

Neuvottelukunta myi arpoja ja sillä rahoitettiin tämä matka.

Mukana oli tietysti laajalti Lapin läänin piirihallinnon viranomaisia.

VI 17-18.9.1994 Kylätoimintapäiviä vietettiin Torniossa Joentalolla jossa sunnuntain juhla painottui Kansallisen kulttuurin juhlavuoden Lapin pääjuhlaan. Perjantaina aloitettiin maalaismarkkinoilla, joihin osallistui runsaasti kylien eri toimijoita. Lauantaina oli sitten Joentalolla tiukkaa asiaa. Silloin tuotiin esille paljon EU:n roolia ja Eero Uusitalo oli kertomassa EU:n mahdollisuuksista maaseudun kehittämisen rahoittamisessa.

Sunnuntaina oli mm. EU paneeli johon osallistui kaikki Lapin kansanedustajat.

Kotiseutuliiton ja Lapin maakuntaliiton ja Tornion kaupungin järjestämään Lapin pääjuhlassa esiintyi eri taiteenalojen esiintyjiä. Se oli hieno juhla.

VII Vuoden 1994 Teemana oli Tornioista tavoitteet tulevaisuuteen, Kylätoimintapäivillä keskusteltiin neuvottelukunnan rekisteröinnistä, jotta se voisi hoitaa raha-asioita.

Koska neuvottelukunta edustaa kaikkia kylätoimikunta ja vastaavia riippumatta siitä, ovatko ne rekisteröityjä vai eivät, päätettiin perustaa erillinen tukiyhdistys, joka vastaa niistä tehtävistä neuvottelukunnanpuolesta, jotka edellyttävät **oikeustoimikelpoista yhteisöä**.

Rekisteröidyn yhdistyksen jäseniä voivat olla vain henkilöjäsenet ja muut rekisteröidyt jäsenet.

Näin syntyi Lapin kylätoiminnan tuki ry. Jonka ensimmäiseksi puheenjohtajaksi minut valittiin, jäseniksi hyväksyttiin Lapin kyläasiain neuvottelukunnan jäseniä. Samalla tietysti kun rekisteröidyttiin piti säännöt vahvistaa.

VIII 14-15.10.1995 kylätoimintapäivät olivat Olostunturilla Muoniossa ja aiheena oli **Lappi osana Eurooppaa**.

Nytkin osallistujia oli 250 kyläläistä. Aiheet olivat laajalti EU:n liittyviä ja myös ryhmätöissä käsiteltiin kylien ja EU:n mahdollisuuksia.

Nämäkin kylätoimintapäivät olivat menestys, sillä paikalla oli lähes kaikki Lapin kansanedustajat sekä Lappilaiset EU:n toiminnoissa mukana olevat esim. alueidenkomitean Lappilainen edustaja Jorma Virtanen ja lappilainen europarlamentaarikko Seppo Pelttari, kävipä siellä puheenvuoron käyttämässä ent. pääministeri Esko Ahokin.

**9-10.11.1996 vietettiin sitten Rovaniemellä
valtakunnallisia kylätoiminta ja aineena oli Kunta kylien
kehittäjänä. Ohjelma oli hyvin laaja ja mukana oli Suomen
kylätoiminta ry.**

Paikkana oli Lappia talo ja tehtiin tietysti ryhmätöitä sekä
pidettiin Lapin kyläasianneuvottelukunnan työseminaari, jossa
oli mukana Eero Uusitalo ja Heikki Moilanen Lapin
maaseutuelinkeinopiiristä. Tässä seminaarissa aiheena oli
kylien tuottava yhteistyö.

X 18-19.10.1997 Kokoonnuttiin sitten Sallaan jossa aiheena oli

Lapin kylätoimintaa Sallasta Sallaan.

Päiville osallistui jälleen 250 kyläläistä.

Työryhmissä pohdittiin Peruselinkeinot Lapin muuttuvassa maaseudussa, Kylät kunnan kehittäjinä ja voimavaroina, Keinoja, joilla kylät pysyvät elävinä, Salla rajojen aukaisijana, Lapin kyläasiain neuvottelukunnan rooli 2000 ja siihen evästyksiä.

XI Lappi itsenäinen vai elätti teemalla kokoonnuttiin Hotelli Ivaloon Inariin.

Näillekin päiville osallistui niin paljon väkeä eli hieman yli 250 henkeä, että kaikki eivät sopineet hotelliin ja niinpä jouduttiin majoittumaan lähistöllä olevaan mökkikylään, siitä ei tullut hyvää palautetta.

Päivät olivat kuitenkin hyvin aktiiviset ja paikalla oli myös hallintoministeri Jouni Backman ja maaherra Hannele Pokka. Sekä lappilaiset kansanedustajat.

Kylätoimintapäiviltä tehtiin julkilausuma jossa käsiteltiin laajalti tärkeitä asioita.

Useiden kylätoimintapäivien edeltävänä päivänä oli neuvottelukunnan/Kylätoiminnan tuki ry:n vetämän hankkeen seminaari, niin myös Ivalossa jossa oli Euro-kylpyhankkeen seminaari.

Toiminnan rahoittamiseksi järjestettiin tietysti arpajaiset, joihin arvottavaksi kerjättiin kaikenlaista.

Yleensä kylätoimintapäivillä valittiin vuoden kylä.

Jokaisilta päiviltä laadittiin kylätoimintapäivien raportti, joka sitten postitettiin kaikille osallistujille sekä laajalti kuntiin ja yhteistyötahoille.

Kustannukset painatuksesta saatiin monena vuonna Opintotoiminnan keskusliitolta, jonka edustajan Kari Lunnas oli mukana.

Neuvottelukunnan toiminta sai paljon palstatilaa paikkakuntien lehdissä ja niinpä itse kukin keräsi oman alueen lehdistä kylien juttuja, jotka sitten kerättiin sihteerin toimesta ja koottiin ns. leikekirjoja, jotka olivat aina kylätoimintapäivillä nähtävänä. Osan kasaamisesta tehtiin siten, että Sodankylän kunta otti kesällä koululaisia töihin ja parinakin kesänä taisi olla työttö Soilin ohjauksessa kasaamassa tällaista leikekirjaa.

Lisäksi yksi rahan keräämisen muoto oli se, että kylätoimintapäivien väki oli kovia tanssijoita ja niinpä päätimme kerätä Lappilaisilta muusikoilta musiikkia ja siitä tehtiin CD-levy, jota myytin toiminnan rahoittamiseksi. Kari Lunnas hoisi tämän levyn teettämisen ja rahoittikin sen ja sitten kun levyt saatiin myytyä, maksettiin Karille kustannukset. Muusikot tekivät tämän omana talkoona kylien hyväksi.

18-19.2.1998 tehtiin matka Helsinkiin, Eduskuntaan ja eri ministeriöihin, koska koettiin, että oli niin tärkeitä asioita hoidettavana, että piti itse lähteä viemään asioita perille asti. Tämän asian tiimoilta saatiin myös ministeri Backman puhumaan kylätoimintapäiville.

Mukana tällä meidän ”karvalakkilähetystöllä” olivat Alli Ohenoja Muonion kunnan Torassiepistä matkailuyrittäjä, Pekka Leinonen Tervolan Louelta, Kari Lunnas Euro-kylpy projektin vetäjä, Tuula Eilittä Keminmaan kunnan Itäkosken kylältä, Kylätoiminnan tuki ry:n puheenjohtaja ja Euro-kylpy projektin ohjausryhmän puheenjohtaja.

Käytiin Eero Uusitalon luona Maa- ja metsätalousministeriössä aiheena kolmannen sektorin merkitys kylien kehittämisessä ja työllisyyden lisääjänä

Joustavan työ- ja sosiaaliturvan yhdistäminen

ALV:n alarajan nostaminen.

Eero Uusitalon kommentit:

Paikallisia Leaderin toimintaryhmiä pitäisi aloittaa heti seuraavan ohjelmakautta varten, näin saadaan valmiuksia Leader 3. Uusi ohjelmakausi alkoi 2000.

Tiedottaminen toimintaryhmien perustamisesta pitäisi alkaa mahdollisimman pian ja se olisi Lapin kyläasiain neuvottelukunnan tehtävä.

Kylien rekisteröityminen olisi välttämätön kylien hankkeiden rahoituksen järjestämiseksi.

Saatiin myös nuhteita siitä, että rahaa kyllä olisi kehittämiseen, mutta hankkeita Lapista puuttuu.

Eero Uusitalo oli voimakkaasti meidän asioiden takana ja oli tyytyväinen, että olimme lähteneet asiaa viemään eteenpäin.

Kalevi Hemilän luona myös kävimme ja saimme kuulla, että hankkeiden rahoitusmahdollisuus helpottuu, koska lakiin tulee muutoksia siitä, että maataloudelle varattujen rahojen käyttömahdollisuus laajenee maaseutuelinkeinoihin, laki oli tulossa voimaan 1.7.1998.

Kysyttäessä maan tasapuolisesta kehittämisestä Hemilä sanoi, että tosiasiahan on, että tällä hetkellä rahaa Lappiin on tulossa enemmän kuin aikaisemmin, joskin sitä kuntaloudelta on otettu pois valtionosuuksien pienentyessä. **Suunta onkin tämä, että rahoitus kanavoidaan enemmän ohjelmapohjaisen toiminnan kautta, kuin suoraan julkisen sektorin rahoituksena.**

Kansanedustajat tapasimme myöskin, eli Hannes Manninen, Asko Apukka, Maija Raski, Osmo Kurola, Marja-Kaisa Aula ja Esko-Juhani Tennilä.

Ojensimme kansanedustajille etukäteen tehdyn esityksen niistä tärkeistä asioista, jotka olimme ottaneet esille.

Kansanedustajat osallistuivat yleensä kylätoimintapäiville aktiivisesti mielestäni Marja-Kaisa Aula ja Esko-Juhani Tennilä olivat joka kerta mukana.

Lisäksi kävimme verohallinnossa keskustelemassa pienten yrittäjien verotuksesta ja saimme kuulla, että verotus on suurelta osin EU:n määräysvallassa, johon Kari Lunnas totesi, että voimmeko me kotimaassa tehdä mitään verotuspäätöksiä vai määrääkö EU kaiken. Meille kerrottiin että on joitakin asioita jotka ovat kansallisessa päätösvallassa, mutta hyvin suuri osa kuuluu EU:n päätösvaltaan.

Lisäksi kävimme Työvoimahallinnossa, siellä meidät otti vastaan Pertti Sorsa, Pasi Järvinen ja Kimmo Nissinen, jossa meillä oli yksi tärkeä asia selvittää Osuuskuntatoiminnan ja työttömien osallistumismahdollisuutta.

Päätteeksi saimme osallistua eduskunnassa aluepoliittiseen seminaariin, joka oli kehitysaluemaakuntien yhteinen tilaisuus. Johon osallistui maakuntien johtoa sekä ministeriöiden, eduskunnan ja kuntaliiton sekä TE-keskustan johtoa. Saimme tilaisuuden olla mukana, koska Lapin liiton edustaja Jaakko Ylitalo oli tämän tilaisuuden sihteeri ja yksi koollekutsuja.

Tämä tilaisuus oli meille kylien tavallisille ihmisille tosi mielenkiintoinen ja mieliin painuva tilaisuus, sillä oli kiva nähdä kuinka nämä meidän monen mielestä niin ”yli-ihmiset” eli kansanedustajat työskentelivät tekemässä päätöksiä maakuntiemme hyväksi.

Tässä sitä historian havinaa, jota itse olen kokenut niiden vajaan kymmenen vuoden aikana, jonka toimin Lapin kyläasiain neuvottelukunnassa ja Kylätoiminnan tuki ry:ssä.

Se aika oli antoisaa ja mukavaa, joskin työllistävää, mutta silloin oltiin nuoria ja sydänjuuria myöten tehtiin työtä kylien ja kyläläisten hyväksi.

Kiitos kuulijoille ja toiminnan iloa kaikille kyläaktiiveille!